

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4520/08
16.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije br. 320-11-4417/2008-06 od 15.05.2008. godine, u predmetu davanja u zakup poljoprivrednog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA** rešenje Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije br. 320-11-4417/2008-06 od 15.05.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv odluke predsednika opštine Kikinda br. V-320-43/2007-37 od 14.04.2008. godine o stavljanju van snage Odluke o davanju u zakup poljoprivrednog zemljišta u državnoj svojini AA, ovde tužiocu.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da je nezakonito odlukom prvostepenog organa stavljena van snage odluka o davanju u zakup poljoprivrednog zemljišta u državnoj svojini na naznačenoj parceli, i to samo iz razloga što tužilac nije u ostavljenom roku uspeo da pribavi i tom organu dostavi jedno od navedenih sredstava obezbeđenja radi zaključivanja ugovora o zakupu državnog zemljišta. Ističe takođe, da je u konkretnom slučaju, prvostepeni organ svojom odlukom stavio van snage naznačenu odluku o davanju u zakup poljoprivrednog zemljišta pre nego što je sa tužiocem zaključio ugovor o zakupu tog zemljišta, na koji način je povredio odredbe člana 62. do 66. Zakona o poljoprivrednom zemljištu, kojim odredbama zakona su, inače, regulisani uslovi davanja u zakup poljoprivrednog zemljišta u državnoj svojini i kojim odredbama nije kao uslov za zaključivanje ugovora o zakupu propisana obaveza tužioca da pre zaključivanja takvog ugovora obezbedi hipoteku kao garanciju za plaćanje zakupnine. Kako sa navedenih razloga nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje, te svojom odlukom obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove nastalog spora sa zakonskom kamatom od presuđenja do isplate, a sve u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Tuženi organ je u svom odgovoru na tužbu, ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Naime, iz spisa predmeta i obrazloženja ožalbene odluke proizlazi da je tom odlukom predsednik opštine Kikinda stavio van snage Odluku br. V-320-43/2007-37 od 28.12.2007. godine, kojom je tužiocu dato u zakup poljoprivredno zemljište u državnoj svojini koje se nalazi u K.O. GG u ukupnoj površini od __ ha, a koja odluka je postala pravnosnažna dana 13.01.2008. godine, i to sa razloga što tužilac nije u ostavljenom roku, odnosno do 31.01.2008. godine tom organu dostavio traženo sredstvo obezbeđenja niti je to učinio u naknadno ostavljenom roku do 20.02.2008. godine. Postupajući po žalbi tužioca izjavljenoj protiv navedene odluke tuženi organ je našao da je žalba neosnovana a ožalbena odluka pravilna i u svemu na zakonu zasnovana.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije međutim, nalazi da su osnovani navodi tužbe kojima tužilac osporava zakonitost tog rešenja i pravilnost postupka u kojem je isto doneto. Naime, prema pravnom stanovištu Vrhovnog suda Srbije Odluka o davanju u zakup poljoprivrednog zemljišta u državnoj svojini ne predstavlja upravni akt u smislu člana 6. Zakona o upravnim sporovima, jer se tim aktom ne odlučuje o pojedinačnom pravu ili obavezi fizičkog ili pravnog lica u kakvoj upravnoj stvari, već o sprovođenju postupka davanja u zakup poljoprivrednog zemljišta u državnoj svojini - u vršenju ovlašćenja upravljanja.

Međutim, za razliku od pravne prirode Odluke kojom se daje u zakup poljoprivredno zemljište u državnoj svojini, Odluka kojom se ta, napred navedena odluka, uklanja iz pravnog poretka ima karakter upravnog akta, saglasno čemu ista mora biti doneta u postupku, na način i u formi propisanim odredbama Zakona o opštem upravnom postupku.

Odredbom člana 13. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), propisano je da se rešenje protiv koga se ne može izjaviti žalba niti pokrenuti upravni spor (pravnosnažno rešenje), a kojim je stranka stekla određena prava, odnosno kojim su stranci određene neke obaveze može poništiti, ukinuti ili izmeniti samo u slučajevima koji su predviđeni zakonom.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije tuženi organ, kao ni prvostepeni organ, u postupku donošenja osporenog rešenja, odnosno ožalbene odluke, nisu postupili na način propisan citiranim odredbom zakona, čime su povredili pravila postupka na štetu tužioca. Naime, ožalbenom odlukom predsednika oštine __ br. V-320-43/2007-37 od 14.04.2008. godine uklonjena je iz pravnog poretka odluka istog organa br. V-320-43/2007-37 od 28.12.2007. godine, kojom je odlučeno da se tužiocu da u zakup predmetno poljoprivredno zemljište u državnoj svojini, koja Odluka je postala pravnosnažna u upravnom postupku, a što se u skladu sa navedenom odredbom člana 13. Zakona o opštem upravnom postupku moglo učiniti samo primenom nekog od vanrednih pravnih sredstava koja su propisana tim zakonom i to na način i u postupku propisanim istim zakonom. Međutim, ni iz osporenog rešenja, kao ni iz odluke prvostepenog organa ne vidi se primenom kog vanrednog pravnog sredstva prvostepeni organ stavlja van snage postojeću pravnosnažnu odluku kojom se tužiocu daje u zakup poljoprivredno zemljište u državnoj svojini, a koje se nalazi u KO GG u ukupnoj površini od __ ha.

Kod ovakvog stanja stvari tuženi organ je, odlučujući o tužiočevoj žalbi izjavljenoj protiv odluke prvostepenog organa od 14.04.2008. godine trebalo da tu odluku, kao upravni akt, poništi primenom odredbe člana 232. Zakona o opštem upravnom postupku, imajući u vidu povrede pravila postupka učinjene od strane prvostepenog organa. Kako tuženi organ nije postupio na navedeni način i u skladu sa navedenom odredbom zakona, to je i sam povredio pravila postupka propisana odredbom člana 199. Zakona o opštem upravnom postupku na štetu tužioca.

U ponovnom postupku potrebno je da tuženi organ otkloni povrede pravila postupka na koje je ukazano ovom presudom, imajući pri tom u vidu da su primedbe suda u pogledu postupka obavezne za tuženi organ u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa napred navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 38. stav 2. u vezi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

Navode tužbe kojima tužilac potražuje troškove nastalog spora, Vrhovni sud Srbije ocenio je kao neosnovane s obzirom na to da je odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima propisano da u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 16.04.2009. godine, U. 4520/08

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SnM